مصاحبه و خبر

آرتتا: هفته مثبتی بود اما باید می‌بردیم

آرسنال در حالی از هفته پُرچالش خود با دو پیروزی و یک تساوی عبور کرد که میکل آرتتا، سرمربی تیم، با ابراز تأسف به خاطر از دست دادن فرصت افزایش اختلاف با منچسترسیتی اعتراف کرد: «امروز باید می‌بردیم.» رویارویی با تاتنهام، بایرن مونیخ و چلسی در عرض یک هفته برای هر تیمی آزمونی دشوار تلقی می‌شود و کسب دو پیروزی و یک تساوی نفسگیر را نمی‌توان چیزی جز یک عملکرد مثبت در نظر گرفت اما آرسنالی‌ها احساس می‌کنند می‌توانستند حتی بهتر عمل کنند. مصدومیت ویلیام سالیبا، مدافع میانی و کلیدی تیم نیز اوضاع را برای صدرنشین لیگ برتر سخت کرده است. آرسنال می‌توانست با برتری برابر چلسی ۱۰ نفره اختلاف هفت امتیازی‌اش را با سیتی حفظ کند ولی حالا با پنج امتیاز اختلاف در صدر جدول است. میکل آرتتا، سرمربی تیم نیز به همین خاطر اعتراف کرد که فرصتی برای افزایش اختلاف بیشتر از دست رفته است. او گفت: هفته بزرگی بود، از دربی شروع شد. سه روز بعد با بایرن مونیخ بازی کردیم و در آن دو بازی بازیکنانی را از دست دادیم. برای مثال، امروز مجبور شدیم در یک بازی واقعاً دشوار، زوجی در خط دفاعی را به کار بگیریم که قبلاً هرگز در یک مسابقه دشوار بازی نکرده بودند. آرتتا اضافه کرد: به طور کلی فکر می‌کنم هفته واقعاً مثبتی بود چون سختی زیادی کشیدیم اما من این حس را دارم که امروز باید می‌بردیم و می‌توانستیم بازی را ببریم و این کار را نکردیم. این یک نکته آموزنده از آن است.

فلیک: مثل سال گذشته نیستیم

هانسی فلیک سرمربی بارسلونا در کنفرانس خبری قبل از بازی با اتلتیکومادرید به سؤال‌های خبرنگاران جواب داد. سرمربی بارسا توضیح داده چرا پس از بازی قبلی مقابل آلاوز با وجود برد تیمش ناراحت به نظر می‌رسید: «ناامید شدم چون مالکیت توپ را زیاد از دست دادیم، دو بازیکن روی نیمکت اخراج شدند، وقتی گل سوم را زدیم مارکوس کارت قرمز گرفت و من با او صحبت کرده بودم و آن گفت‌وگو در ذهنم بود. می‌خواستم کمی ذهنم را آرام کنم، نمی‌خواستم جر و بحث کنم.» او ادامه داد: «اما حالم خوب است. خیلی خوشحالم که اینجا هستم. طبیعی است که در چنین بازی‌هایی مشکلاتی پیش بیاید. این بازی‌ها روی آدم تأثیر می‌گذارند و انرژی زیادی صرف می‌کنید. اما وقتی به خانه می‌روم، آرام می‌شوم. ناراحت نبودم و به چیزهای دیگر فکر نمی‌کردم. ما مثل سال گذشته در اوج نیستیم، اما پتانسیل داریم.» فلیک در نشست خبری پیش از بازی مقابل اتلتیکو گفت: «رونالد آرائوخو آماده نیست، این موضوع خصوصی است و نمی‌خواهم بیشتر بگویم. از شما می‌خواهم حریم خصوصی او را محترم بشمارید. همین‌قدر می‌توانم و می‌خواهم بگویم.» بارسلونا روز سه‌شنبه شب در لالیگا به مصاف اتلتیکومادرید می‌رود و هانسی فلیک پیش از این دیدار نظر خود را بیان کرده است: «مقابل تیم فوق‌العاده‌ای بازی می‌کنیم. ما صدرنشین هستیم، اما هنوز بخش زیادی از فصل باقی مانده است. سخت کار می‌کنیم تا به بهترین سطح خود بازگردیم.»

هشدار آنچلوتی به نیمار و وینیسیوس

کارلو آنچلوتی اظهارات جالبی را درباره دعوت از نیمار و وینیسیوس جونیور به اردوی تیم ملی برزیل مطرح کرد. او در این باره گفت: «نیمار باید در آمادگی صددرصد باشد. بازیکنان بسیار خوبی داریم، باید بازیکنانی را انتخاب کنم که صددرصد هستند. موضوع فقط نیمار نیست، می‌تواند وینیسیوس هم باشد. اگر وینیسیوس ۹۰ درصد باشد، من بازیکن دیگری را که صددرصد است دعوت می‌کنم چون ما تیمی با سطح بسیار بالای رقابت داریم، به خصوص در خط حمله. در حمله، بازیکنان بسیار خوبی داریم.» نیمار در هیچ‌یک از فهرست‌هایی که آنچلوتی از زمان به دست گرفتن هدایت تیم ملی برزیل در تابستان گذشته اعلام کرده، حضور نداشته است. او از هشت مسابقه کنار گذاشته شده است. این بازیکن برزیلی از زمان مصدومیتش مقابل اروگوئه در اکتبر ۲۰۲۳ برای سلسائو بازی نکرده اما همچنان سخت تلاش می‌کند تا در جام جهانی حاضر باشد. این مربی ایتالیایی به اسپورت رکورد گفت: «بدشانسی آورد که در دوره‌ای که با هم بودیم مصدوم شد. او به خاطر مصدومیت‌ها نتوانست به فرم بدنی خوبی برسد. حالا ماه نوامبر است... نیمار در همان سطح دیگران است، با توجه به اینکه پیش از این استعداد فوق‌العاده‌اش را نشان داده است.»

فرناندز: بله می‌خواهم کاپیتان آرژانتین باشم

انزو فرناندز در حال تثبیت جایگاه خود به‌عنوان جانشین لیونل مسی در تیم ملی آرژانتین است. هافبک چلسی قصد ندارد «شماره ۱۰» افسانه‌ای بعدی آلبی‌سلسته باشد، اما اعتراف می‌کند که از فرصت به‌دست‌گرفتن بازوبند کاپیتانی پس از ستاره بزرگ کشورش استقبال می‌کند. این جایگاه به‌زودی خالی خواهد شد، زیرا مسی در مسیر حضور در آخرین جام جهانی دوران حرفه‌ای خود قرار دارد. مسی یک بار دیگر بازوبند کاپیتانی آرژانتین را در یک تورنمنت بزرگ بر بازو خواهد بست. او پیش‌تر دو قهرمانی کوپاامریکا و یک قهرمانی جهان در سال ۲۰۲۲ قطر را رهبری کرده است. او تاکنون ۱۹۶ بازی ملی انجام داده و ۱۱۵ گل به‌ثمر رسانده است. فرناندز که گاهی در چلسی بازوبند کاپیتانی را بر بازو بسته، باور دارد که آماده برعهده‌گرفتن این مسئولیت است. این هافبک جنگنده ۲۴ ساله در گفت‌وگو با GIVEMESPORT درباره جاه‌طلبی شخصی خود گفت: «در سطح شخصی، قطعاً رؤیای کاپیتانی آرژانتین را دارم، اما این تصمیم بر عهده من نیست. این موضوع به کادر فنی مربوط می‌شود. البته که رؤیای کاپیتان شدن آرژانتین را دارم.»

فرصت طلایی استفاده از لغزش‌های رئال

صدر را محکم نگه دار

23:30
بارسلونا - اتلتیکومادرید

پیش بازی

ایلیا بهزاد اول
روزنامه‌نگار

پس از شکست در ال‌کلاسیکو، به نظر نمی‌رسید که بارسلونا به سادگی و در همان نیم‌فصل اول بتواند صدر جدول لالیگا را پس بگیرد اما فرم ضعیف رئال مادرید در هفته‌های اخیر و سه تساوی خارج از خانه مقابل رایووایکانو، الچه و ژیرونا، باعث شد تا در پایان هفته چهاردهم صدر به بارسلونایی واگذار شود که توانسته در دو بازی اول به میزبانی نوکمپ جدید، به راحتی پیروز شود و بازگشت به صدر، انگیزه تازه‌ای برای فلیک و شاگردانش خواهد بود تا قهرمانی فصل گذشته خود را با نتایج بهتر در نیمه دوم فصل تکرار کنند.
رقیب آنها در هفته پانزدهم اما اتلتیکویی خواهد بود که با عبور از نتایج کابوس‌وار ابتدای فصل، در هفت بازی پایانی خود به برد رسیده و توانسته علاوه بر کسب نتایج درخشان در لیگ قهرمانان اروپا، با ۳۱ امتیاز به رده چهارم و سه امتیازی صدر جدول برسد تا بار دیگر، مثلث قهرمانی فصل گذشته لالیگا تشکیل شود؛ البته که در این بین، نباید کار بزرگ ویارئال با ۳۲ امتیاز را هم فراموش کرد.
پس از مدت‌ها غیبت، بالاخره ورزشگاه نوکمپ با محدودیت ظرفیت تماشاگران از بازی بزرگ بارسلونا و اتلتیکو میزبانی خواهد کرد و فلیک به دنبال این است تا انتقام شکست دراماتیک فصل گذشته در کاتالونیا در شب درخشش الکساندر شورلوث را بگیرد.
مهاجم نروژی که بار دیگر به فرم ایده‌آل خود بازگشته و در ابتدای هفته با دو گل مقابل رئال اویدو، زمینه‌ساز هفتمین برد متوالی اتلتیکو شد. با تأیید هانسی فلیک در نشست خبری پیش از بازی، پدری پس از چند هفته غیبت آماده خواهد بود تا از ابتدای بازی برای بارسلونا به میدان برود هرچند که رافینیا در بخش‌هایی از تمرین روز قبل از بازی غایب بود. رونالد آرائوخو اما به دلیل شرایط روحی پس از اخراج هفته گذشته مقابل چلسی و عدم حضور در تمرینات روزهای اخیر بارسلونا، در این مسابقه حساس و کلیدی غایب خواهد بود و به همین خاطر، شانس حضور دوباره جرارد مارتین در قلب خط دفاعی وجود دارد.
بارسلونا با پیروزی در این بازی در شرایطی که رئال کار سختی برابر اتلتیک بیلبائو دارد، صدرنشینی خود را مستحکم خواهد کرد اما همانطور که گفته شد، اتلتیکو این روزها تفاوت زیادی با تیم ابتدای فصل دارد.
از زمان شکست چهار بر صفر مقابل آرسنال در لیگ قهرمانان اروپا این تیم در تمام بازی‌های خودش به پیروزی رسیده و پس از شکست مقابل اسپانیول در هفته اول لالیگا در ۱۳ بازی متوالی لیگ شکست‌ناپذیر بوده است.
درست مانند فصل گذشته که این تیم پس از شروع ضعیف در ابتدای فصل، در یک سوم میانی فصل درخشان ظاهر شد اما فرصت قهرمانی در هر سه جام را با شکست مقابل رقبای دیرینه در مقطع پایانی فصل از دست داد. جایی که لالیگا و کوپا دل ری به بارسلونا واگذار شد و تیم سیمئونه در یک بازی جنجالی به دست رئال مادرید، از لیگ قهرمانان اروپا کنار رفت.
مارکوس یورنته به دلیل مصدومیت احتمالاً سومین بازی متوالی را از دست خواهد داد و رابین له‌نرمان نیز دیگر غایب احتمالی اتلتیکو در این بازی خواهد بود.

> فلیک به دنبال این است تا انتقام شکست دراماتیک فصل گذشته در کاتالونیا در شب درخشش الکساندر شورلوث را بگیرد

ترکیب احتمالی
بارسلونا: خوان گارسیا، کنده، اریک گارسیا، کوبارسی، بالده، دی‌یونگ، پدری، یامال، اولمو، رافینیا و لواندوفسکی
سرمربی: فلیک

اتلتیکومادرید: اوبلاک، مولینا، خیمنز، هانکو، روجری، کاردوسو، سیمئونه، باریوس، کوکه، باتنا و آلوارز
سرمربی: سیمئونه

درگذشت نیکولا پیترانجلی

مردی که تنیس ایتالیا را ساخت

نیکولا پیترانجلی، چهره‌ای تأثیرگذار در تاریخ تنیس ایتالیا و از پرافتخارترین بازیکنان نسل خود، در سن ۹۲ سالگی درگذشت، شخصیتی که بسیاری او را عامل اصلی محبوبیت گسترده تنیس در ایتالیا می‌دانند.
پیترانجلی که با چهره‌ای سینمایی و روابطی نزدیک با ستارگان عصر خود شناخته می‌شد، در زمین بازی نیز توانایی‌هایی کم‌نظیر داشت. تکنیک خاص، تحرک مثال‌زدنی و بک‌هندهای قدرتمند، او را به یکی از برجسته‌ترین مردان تنیس خاک رس در دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ تبدیل کرد.
این قهرمان ایتالیایی در طول دوران حرفه‌ای خود هفت بار به فینال مسابقات مهم رولان گاروس رسید و چهار عنوان این رقابت‌ها را در کارنامه دارد، از جمله قهرمانی تک‌نفره و دوبل مردان در سال ۱۹۵۹. یک سال بعد نیز در مسابقه‌ای سخت و خونین برابر لوئیس آیالا از شیلی به پیروزی رسید.
او همچنین در فینال‌های طاقت‌فرسای ۱۹۶۱ و ۱۹۶۴ مغلوب مانوئل سانتانا شد و در سال ۱۹۵۸ جام مختلط رولان گاروس را به‌همراه شرلی بلومر تصاحب کرد.
پیترانجلی در کل ۵۲ عنوان به‌دست آورد و بارها مورد تحسین هواداران رومی قرار گرفت.
با این حال، اوج درخشش او در رقابت‌های دیویس کاپ رقم خورد، جایی که در ۱۶۴ مسابقه بین سال‌های ۱۹۵۴ تا ۱۹۷۲ رکوردی ماندگار به‌جا گذاشت و ۱۲۰ پیروزی کسب کرد. او دو سال پیاپی تیمش را به فینال برابر استرالیا رساند و بعدها به‌عنوان کاپیتان، تیم ایتالیا را در سال ۱۹۷۶ به نخستین قهرمانی تاریخ دیویس کاپ رساند.
پیترانجلی متولد تونس بود و در دوران جنگ جهانی دوم، تنیس را در کمپ محل بازداشت پدرش آغاز کرد.
او بعدتر راهی رم شد و تا ۱۹ سالگی مسیر فوتبال را نیز دنبال کرد اما نهایتاً تنیس را برگزید. حضور در ۱۹ دوره ویمبلدون، رسیدن به نیمه‌نهایی ۱۹۶۰ و دو سال قرار گرفتن در رده سوم جهان بخشی از کارنامه درخشان او ست.
پیترانجلی در سال ۱۹۸۶ وارد تالار مشاهیر تنیس شد و در سال ۲۰۰۶ یکی از بزرگترین ورزشگاه‌های مجموعه فورو ایتالیگو به نام او نامگذاری شد.
او در سال‌های پایانی عمر با مشکلات جسمانی به‌ویژه پس از شکستگی لگن در ۲۰۲۴ مواجه بود. پیترانجلی سه فرزند داشت و زندگی شخصی او نیز همواره مورد توجه رسانه‌های ایتالیا بود.

گرفتاری آرسنال در ترافیک مسابقات

نشانه‌های خستگی در کورس قهرمانی

تساوی ۱-۱ آرسنال برابر چلسی در استمفوردبریج در حالی رقم خورد که روحیه بازیکنان آرسنال پس از پایان بازی نشان می‌داد این نتیجه برای صدرنشین لیگ برتر رضایتبخش نبوده است. در شرایط عادی، کسب یک امتیاز خارج از خانه مقابل نزدیک‌ترین تعقیب‌کننده، ناکامی محسوب نمی‌شود اما استانداردهایی که تیم میکل آرتتا در هفته‌های اخیر برای خود تعریف کرده، انتظاری فراتر ایجاد کرده بود. مسابقه‌ای که آرتتا آن را فاقد فوتبال واقعی توصیف کرد، تحت‌تأثیر خستگی شدید بازیکنان قرار داشت. این خستگی محصول یک هفته بسیار سنگین شامل پیروزی در دربی برابر تاتنهام و سپس شکست بایرن‌مونیخ در لیگ قهرمانان بود.
آرسنال در این دیدار نه انرژی لازم برای حفظ ریتم همیشگی‌اش را داشت و نه انسجام فنی کافی برای استفاده از برتری عددی پس از اخراج مویزس کایسدو. افت محسوس در توان بدنی و تمرکز، موجب شد شاگردان آرتتا نتوانند در برابر ده نفره شدن چلسی، جریان بازی را به سود خود تغییر دهند. آرتتا در جمع‌بندی خود گفت: «می‌توانستیم برنده باشیم و نشدیم؛ این برای من یک درس است.» بااین‌حال او سعی کرد پیام اصلی‌اش را بر روحیه و جاه‌طلبی تیم استوار کند؛ اینکه ناراحتی از کسب یک امتیاز خارج از خانه، نشانه‌ای مثبت از سطح توقع این تیم است.
مشکلات آرسنال تنها به خستگی محدود نمی‌شد. غیبت ویلیام سالیبا و گابریل باعث شد خط دفاعی به‌طور کامل بازسازی شود؛ زوجی تجربه‌نشده از موسکرا و هینکاپیه که طبیعتاً با چالش‌های زیادی مواجه شد. در بخش هجومی نیز بازیکنانی مانند ساکا، مرینو و اِزه که در هفته‌های اخیر دقایق زیادی بازی کرده‌اند، از ریتم همیشگی دور بودند. بازگشت بازیکنانی چون مارتینلی و گیوکرش نیز هنوز به هماهنگی کامل نرسیده بود. حتی ورود اودگارد هم تنها تا حدی توانست جریان هجومی تیم را تغییر دهد.
با وجود این کمبودها، آرسنال موفق شد پس از گل چلسی، روی ارسال ساکا و ضربه سر مرینو به بازی برگردد، اما فشار کافی برای کسب برد ایجاد نشد. اشتباهات لحظات پایانی، مانند تداخل تیمبر و گیوکرش روی یک سانتر، نمادی از همین فرسودگی ذهنی و جسمی بود.
آرسنال اکنون با فشردگی فوق‌العاده برنامه مسابقات روبه‌رو است؛ شش امتیاز دیگر در چند روز آینده (برنتفورد و استون‌ویلا) و سپس ادامه مسیر در لیگ قهرمانان. آرتتا که می‌گوید «باید هر سه روز بازی کنیم و این ما را پیش می‌برد»، امیدوار است تیمش با بازیابی انرژی، دوباره به همان فرم مقتدرانه هفته‌های اخیر برگردد.

دودستگی در رختکن رئال؛ تیمی که صلابت ندارد

بیلبائو، آخرین فرصت ژابی

در حالی که فصل ۲۶-۲۰۲۵ هنوز به نیمه نرسیده، نگرانی‌های جدی درباره آینده رئال مادرید در حال شکل‌گیری است؛ نگرانی‌هایی که هم مدیران باشگاه و هم هواداران را بشدت مضطرب کرده است. رئال که چهارشنبه شب در لیگ قهرمانان با دشواری از سد المپیاکوس گذشت، دوباره در لالیگا لغزید و مقابل ژیرونا به تساوی ۱-۱ رضایت داد؛ نتیجه‌ای که صدر جدول را از چنگ شاگردان ژابی آلونسو خارج کرد و حالا آنها را با یک امتیاز کمتر پشت بارسلونا قرار داده است. پرسش اصلی این روزها این است: «چه بر سر رئال آلونسو آمده؟» تیمی که فصل را محکم و امیدوارکننده آغاز کرد، حالا در لالیگا سه هفته پیاپی برد را ندیده است؛ ابتدا تساوی بدون گل مقابل رایووایکانو، سپس تقسیم امتیاز با الچه و حالا توقف در خانه ژیرونا. آخرین پیروزی رئال در لیگ اسپانیا به بازی یک نوامبر مقابل والنسیا بازمی‌گردد؛ نتیجه‌ای که حالا با توجه به سه مسابقه خارج از خانه بدون برد پس از برگزاری بازی NFL در برنابئو (۱۶ نوامبر)، رنگی از گذشته‌های دور به خود گرفته است.
در جریان بازی اخیر، تنها گل رئال را کیلیان امباپه از روی نقطه پنالتی زد. ستاره‌ای که تا اینجای فصل ۲۳ گل از ۴۱ گل تیم را زده و به وضوح بار حمله رئال بر دوش او افتاده است؛ وضعیتی که نه برای آلونسو مطلوب است و نه برای یک تیم مدعی قهرمانی پایدار و مطمئن. اما بحران فقط داخل زمین نیست؛ در رختکن نیز شکاف‌هایی دیده می‌شود. اگرچه منابع نزدیک به تیم تأکید دارند که این اختلاف‌نظرها هنوز به روابط شخصی بازیکنان لطمه نزده، اما گزارش‌های ماه‌های اخیر از جمله تحلیل نشریه اتلتیک نشان می‌دهد تعدادی از بازیکنان با سبک مدیریتی و برخی ایده‌های تاکتیکی آلونسو کنار نمی‌آیند. هفته گذشته نیز اخبار تازه‌ای منتشر شد مبنی بر اینکه کادر فنی و بازیکنان جلساتی برای کاهش تنش‌ها برگزار کرده‌اند. البته ستاره‌هایی مانند امباپه، والورده و کاماوینگا تلاش کردند با انتشار پست‌های حمایتی، وجود هرگونه اختلاف داخلی را تکذیب کنند، اما پس از تساوی با ژیرونا هیچ‌یک از بازیکنان حاضر به گفت‌وگو با رسانه‌ها نشدند؛ نشانه‌ای که گمانه‌ها درباره عمق مشکلات را پررنگ‌تر کرد.
در حال حاضر دو جریان فکری در رختکن وجود دارد: گروهی که معتقدند روش‌های آلونسو برای تیم مناسب نیست و گروهی دیگر که می‌گویند مشکل ریشه‌ای‌تر از آن است که فقط به مربی مربوط شود. برخی اعضای تیم نیز در صحبت‌های غیررسمی اوضاع را «بسیار دشوار» توصیف کرده و نمایش برابر ژیرونا، تیمی نزدیک منطقه سقوط را «فاجعه‌بار» دانسته‌اند. یکی از افراد نزدیک به تمرینات والدبباس حتی پا را فراتر گذاشته و گفته است: «مشکل آلونسو نیست. مشکل این است که امباپه، وینیسیوس و بلینگام با هم سازگار نیستند و ساختن تیمی متعادل با چنین سه‌ضلعی‌ای تقریباً ناممکن است.»
با این حال، مدیریت باشگاه در حال حاضر تصمیم گرفته پشت آلونسو بایستد و فرصت کافی برای اصلاح شرایط به او بدهد؛ اما این حمایت مشروط است. مسئولان رئال به‌خوبی می‌دانند که ادامه این روند می‌تواند تیم را وارد بحران غیرقابل‌مهار کند. به همین دلیل، بازی چهارشنبه شب مقابل اتلتیک بیلبائو اهمیتی فراتر از سه امتیاز دارد؛ دیداری که نه‌تنها می‌تواند روند نتایج را تغییر دهد، بلکه شاید نقش تعیین‌کننده‌ای در آینده حرفه‌ای آلونسو روی نیمکت رئال ایفا کند.